

слід відрізнити тепловий удар, дифузний бронхіт, легеневу кровотечу, крупозну пневмонію.

Профілактика. Необхідно оберігати тварин від вдихання подразнюючих газів, дотримуватися режиму експлуатації рочих і спортивних коней, мисливських собак [2, с. 54].

Висновок. набряк легень у тварин – це критичний стан, що вимагає невідкладної допомоги та супроводжується наступними симптомами: задишка, прискорене дихання, неспокійна поведінка, ціаноз (синюшність) слизових оболонок ротової порожнини, рясне виділення пінистої рожевої мокроти, яку можна прийняти за блювотні маси або слину, тахікардія. Симптоми можуть з'явитися раптово залежно від причини, що викликала набряк, і призводять до важкої дихальної недостатності, що представляє загрозу для життя тварини.

Список використаних джерел:

1. Братюха С.И., Нагорний И.С. Болезни собак и кошек / Второе издание. К- «Вища школа». 1984. – 222 с.
2. Борисевич В.Б., Борисевич Б.В. Болезни кошек / Учебное пособие и практическое руководство. – К: Кировоградское гос. Издательство, 1997. – 143 с.
3. Шарабин И.Г. Внутренние незаразные болезни сельскохозяйственных животных. // Москва: «Агропромиздат», 1986. – 476 с.

Кошик К.В.

студентка;

Маринюк М.О.

асистент,

Національний університет біоресурсів і природокористування України

ЦУКРОВИЙ ДІАБЕТ ДРІБНИХ ДОМАШНІХ ТВАРИН

Цукровий діабет – це системне поліетіологічне захворювання, обумовлене абсолютним або відносним дефіцитом інсуліну, який спочатку викликає порушення вуглеводного, а потім і інших видів обміну речовин. Це в кінцевому підсумку призводить до ураження всіх функціональних систем організму.

Це хронічне захворювання, спричинене абсолютною або відотною недостатністю інсуліну, що супроводжується порушенням обміну речовин, зокрема цукру, гіперглікемією й глюкозурією. На цукровий діабет хворіють тварини з однокамерним шлунком: собаки, особливо такси, тер'єри, частіше у віці старше семи років, зрідка кішки, коні, свині. Розрізняють інсулінозалежний та інсулінонезалежний діабет.

Перегадовування, особливо енергетичне, ожиріння, гіпокінезія, стреси, хронічний панкреатит, цироз та атрофія підшлункової залози. Інсулінонезалежний діабет розвивається при надмірній продукції кортикостероїдних гормонів надниркових залоз, адренкортикотропного

гормону гіпофіза, тироксину, при яких виявляють антитіла до антигенів острівців підшлункової залози.

Легка форма цукрового діабету супроводжується помірним підвищенням рівня цукру в крові, за тяжкої – у тварин за збереженого і навіть підвищеного апетиту встановлюють схуднення, втомлюваність, сухість шкіри та слизових оболонок, сильну спрагу, полакіурію, поліурію. Тваринам характерні гіперглікемія та глюкозурія. У хворих собак вміст глюкози в крові становить 12,2–16,65, у здорових – 4,4–6,6 ммоль/л. У сечі хворих на діабет коней глюкози 3–8%, собак – 4–10, свиней – до 6%. Відносна густина сечі підвищена до 1,040–1,060. Запах сечі солодкуватий, нагадує запах фруктів і ацетону.

Механізм дії в нормі такий:

1. Після їжі в кров з кишечника надходить глюкоза, і рівень цукру в крові підвищується.
2. Відчуваючи це підвищення, підшлункова залоза викидає інсуліну в кров.
3. Клітини організму беруть інсуліновий сигнал і з крові переносять глюкозу всередину клітин, цитоплазму. Так харчуються клітини.
4. Після цього рівень цукру в крові знижується, клітини відчують «насичення», підшлункова залоза припиняє викидати інсуліну в кров.

Класифікувати цукровий діабет у кішок і собак не так-то просто, в наукових колах в цьому питанні серйозні розбіжності. Але все ж є загальноприйнята класифікація:

1. Інсулінозалежний, діабет 1 типу: це, так званий, ювенільний діабет у людей, який викликає кахексію, схильність до кетоацидозу. При діабеті 1 типу застосування інсуліну є життєво необхідним.
2. Інсуліннезалежний, діабет 2 типу: це цукровий діабет, ожиріння при якому може проявлятися і у вигляді фактора ризику виникнення даного захворювання, і у вигляді раннього його прояви – симптому. Кетоацидоз зазвичай не властивий. Застосування інсуліну життєво необхідним не є.
3. Діабет 3 типу: його можна зіставити з субклінічним перебігом захворювання у людини, простіше кажучи, наявності порушень, пов'язаних з толерантністю до глюкози.

Симптоматика цукрового діабету також можлива під час хвороб нирок, запальних процесів, що супроводжуються сильною інтоксикацією (наприклад запалені матки) та деяких інших хворобах.

Початкова діагностика діабету надзвичайно проста, звичайний людський глюкометр досить точно показує рівень цукру в крові тварини. І якщо рівень цукру вище 7 то це привід провести більш детальну діагностику. Якщо глюкоза перевищує рівень 15 ммоль/л, потрібно приймати екстрені заходи.

Поліфагія (постійний голод), полідипсія (постійна спрага), поліурія (утворення великої кількості сечі та як наслідок часті сечовипускання) – це все типові симптоми для діабету.

Список використаних джерел:

1. Клінічна діагностика внутрішніх хвороб тварин / В. І. Левченко, В. В. Влізло, І. П. Кондрахін та ін.; За ред. В. І. Левченка. – Біла Церква, 2004. – 608 с.
2. Данилевская Н. В., Коробов А. В., Старченков С. В., Щербаков Г. Г. Справочник ветеринарного терапевта / Под ред. А. В. Коробова, Г. Г. Щербакова / Серия «Мир медицины». – СПб.: Издательство «Лань», 2000. – 384 с.
3. Ниманд Ханс Г., Сутер Петер Ф. Болезни собак. Практическое руководство для ветеринарных врачей (организация ветеринарной клиники, обследование, диагностика заболеваний, лечение) 8 изд. / Перев. с нем., 2-е издание. – М.:ООО «АКВАРИУМ ПРИНТ», 2004. – 816 с.

Ляшкевич Д.В.*студент;***Мазур Т.В.***доктор ветеринарних наук, професор,**Національний університет біоресурсів і природокористування України***ЗАГАЛЬНІ ВІДОМОСТІ ПРО МІКСОМАТОЗ КРОЛІВ**

Міксоматоз – це висококонтагіозне захворювання, збудником якого є епітеліотропний вірус із родини *Poxviridae*. Хвороба характеризується високою летальністю з ураженням слизових оболонок і шкіри, утворенням на них вузликів – міксом в ділянці вух, повік, голови, спини, ануса, зовнішніх статевих органів та інших ділянок тіла.

Метою роботи є дослідження профілактичних заходів при міксоматозі кролів, спрямованих на збереження поголів'я, підвищення продуктивності, зниження економічних збитків від даної хвороби.

Результати та їх обговорення. Джерелом інфекції є хворі тварини, а також тварини з інкубаційним перебігом хвороби. Вірус передається аліментарно, а також людьми, які пов'язані з торгівлею, шкурами та м'ясом кролів [1]. Основними переносниками збудника є кровосисні комахи – комарі і москити, а також ектопаразити – кліщі, блохи, воші, в хоботку яких вірус зберігає свою активність. Вченими встановлено, що збудник міксоматозу не здатний розмножуватись в організмі членистоногих.

Хвороба може перебігати у двох формах – класичній (набряковій) і нодулярній (вузликовій). Класична форма захворювання більш небезпечна, смертність при ній досягає 100%, нодулярна – супроводжується доброякісним перебігом, але смертність теж висока – 70– 90% [2]. Перебіг захворювання може бути блискавичним, гострим, підгострим та хронічним. Блискавична форма хвороби призводить до раптової загибелі кроликів – через 2–3 дні після зараження. Гостра форма (найбільш поширена) характеризується гнійним запаленням повік, виникненням на губах, вухах, лапах, спині, ділянках статевих органів і анального отвору та носі набрякових пухлин. Розвивається запалення слизових оболонок носоглотки, що викликає утруднене дихання та ковтання.